

மசீ ர் கல்விக் கான பரோட்டத்தின் வழி ஜயொவின் ஆணவத்திற்கு
பு.மா.இ.மு.(புரட்சிகர மாணவர் இளைஞர் முன்னணி) வதைத் துப்பு, தொடர்ந்து
தனியார் பள்ளிகளின் கல்விக் கொள்ளையை எதிர்த்த பரோட்டங்கள், கல்லூரி மாணவர்
பரோட்டங்கள், சனென்னை கல்வி இயக்குநரகத்தில் நடப்பெற்ற மறியல் என
அடத்தடத்து நடப்பெற்ற பரோட்டங்களால், சனென்னை மாநகர போலீ சின் ரத்தம்
கொதிநிலைக்கு சனென்றிருந்தது.

இத்தகைய சமூகத்தில், மதுரவாயல் ஏரிக் கரைப் பகுதியில் நடந்த ஒரு கொலையில் தவறாக
கதைச் செய்யப்பட்ட இளைஞர் ஒருவரை விடுவிக் குமாறு நியாயம் கேட்டு போலீ சு
ஸ்டேசனுக்குப் போன தோழர்கள் மற்றும் பகுதி மக்கள் மீ து, இரண்டு லோடூ
அதிரடிப்படையை இறக்கி தாக்குதல் நடத்தியது. பு.மா.இ.மு. வின் பறையிசைக் கலைஞன்
தோழர் கிருஷ்ணாவைக் குறிவதைத் துத் தாக்கி, அவரையும் தோழர் விவகேக்யையும் கை,
கால் எலும்புகளை முறித்து, கீழ் ப்பாக் கம் அரசு மருத்துவமனையில் கிடத்திய
போலீ சு, எதிர்ப் படுக்கையிலேயே படுத்துக் கொண்ட பழைய எக்ஸ் ரே பிலிம்களை
பொறுக்கி வந்து தாங்களும் தாக்கப் பட்டு விட்டதாக பிலிம் காட்டியது. அபிபட்ட பிற 64
தோழர்கள் போலீ சை 'பணி' செய்ய விடாமல் தடுத்ததற்காக சிறை வைக்கப் பட்டனர்.

தாக்குதலுக்குள்ளாகி சிறை சனென்ற பு.மா.இ.மு வின் மாணவிகள் மற்றும் இளம்
பெண்களைச் சந்தித்தபோது, அவர்கள் போலீ சு கொட்டியில் பற்றி அனுபவங்களை
இயல்பாக விவரித்தனர். திருவில் தாக்கப் பட்டு வனில் ஏற்றப் பட்ட நிமிடம் தொடங்கி,
சிறைக்கு அனுப்பப் பட்டும் வரையிலும் அவர்கள் போலீ சுடன் பற்றி அனுபவம்,
அத்தோழர்களின் வலிமைக்கு சான்று கற்று வது மட்டுமின்றி, போலீ சுடைய
பலவீனத்தின் எல்லாப் பரிமாணங்களையும் நமக்கு காட்டுகிறது. பாருங்கள்.

000

“ஹன்னா... சிவப்பு கொடிய பிடிச்சிட்டு வந்துர் நீங்க...! ஒழுங்கா அவனவன் பசோம
போவல! ஹரக் கெடுக்கறதே நீங்கதாண்டி. பசோம வட்டல் அடங்கிக் கிடக்காம
எதுக்குப் பரோட்டுக்கு வர் நீங்க.. என்று சொல்லிச் சொல்லி அபிச்சாங்க” என்பது
அஜிதா எனும் பெண் தோழரின் அனுபவம். தன்னையே போல அபிமயாக இருப்பதே
இயல்பு என்று எண்ணும் போலீ சுக்கு பு.மா.இ.மு வின் பெண்கள் மலே கோபம்
வந்தது இயல்புதான். ஆனால் 'பசோம போகிறவர்கள்' மீ து போலீ சு கொண்டிருப்பது
மதிப்பா அவமதிப்பா என்பதை அத்தகையவர்கள் தான் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

Written by தமிழ்நாடு

Friday, 23 November 2012 19:49 - Last Updated Friday, 23 November 2012 19:55

“ஏ.சி. சீ நிவாசன், எஸ்.ஐ. கோபிநாத் ரெண்டிபுரோம் எங்கள் வனேலித் தள்ளியபடியே கை நசுங்கும்படி கதவைசைச் சாத்தி, ‘தவேடியா முண்டைங்களா சாவாங்கடி’ என்று திட்டியபடியே இருந்தார்கள்” எனப் பது இன்னொரு மாணவியின் அனுபவம். போராடினாலே போலீ சுக்குப் பிடிக் காது; அதுவும் பணைகள் போராடினால் ஆணாதிக் கத் திமிரும், வக்கிரமும் சரே ந்து கொள்கிறது. கதை சய்யத்தான் சட்டமிருக்கிறது; போராடும் பணைகளைக் காலித் தனமாகப் பசே போலீ சுக்கு யார் உரிமை கொடுத்தது? சட்டமெல்லாம் இளிச்சவாய் குடிமக்களுக்குத்தான். போலீ சுக்கு அது கெட்டவார்த்தை என்பதுதான் ஏ.சி. மூதல் ஏட்டு வரை நமக்கு கற்றுத்தரும் பாடம்.

அடிப்பது மட்டுமல்ல, வசவுகளால் பணைகளைக் கடிசு வைப்பதும் போலீ சின் தாக்குதலில் ஒன்று. “ஏண்டி போராட வரீ நீங்க? ரோட்டுக்கு வந்து போராடற நீங்கள்லாம் நல்ல குடும்பத்த சரே ந்தவங்களா?” இது இன்னொரு போலீ சின் வசனம் என்கிறார் தோழர் வினிதா. விலைவாசி உயர்வும், குடியையான பொருளாதார நெருக்கடியும் வீட்டிலிருக்கும் பணைகளை வலேகைக்காக ரோட்டில் தள்ளிக் கொண்டிருக்கும் சமூகத்தில், உரிமைகளுக்காகப் பணை ரோட்டுக்கு வந்தால் மட்டும் ‘குடும்பமே’ சந்தேகத்துக்குரியதாம்! இதை ரோடும்மேயும் போலீ சுக்கு சொல்வதுதான் நகைச்சுவை.

“நான் அமைப்புக்குப் புதுசு.. போலீ சுக்கு துணியப் புடிச்சு இழுத்து, கவேலமா திட்டி அடிச்சப்பவும், நாம என்ன தப்புச் செஞ்சோம், நியாயத்துக்காகத்தானே போராடறோம்னுதான் தோணிச்சி. போலீ சுக்கு திருப்பியும் அடிச்சனே...” இது 17 வயதான பிரியங்கா எனும் பணை தோழரின் நியாயம். இது மட்டுமல்ல, தோழர்களோட சரே ந்து ஜெயில்ல இருக்கணும்னு தன் வயதான 22 என்று கிட்டிச் சொல்லியிருக்கிறார். கம்யூனிசப் பண்பு எந்த அளவுக்கு தன்னலத்தையெல்லாம் வகைக்கிறது என்பது பிரியங்காவின் மூலம் நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய செய்தி. இந்த உயரிய மனிதப் பண்பை நான்கு சுவருக்குள் தாண்டு தன் குடும்பமும் பண்பும் என்று ஒழுக்கமாக வாழும் குடும்ப அமைப்பிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள வழியுண்டா?

அடிவாங்கிய தோழர்களுக்கு தாங்கள் ஏன் தாக்கப்பட்டோம் என்பது தெளிவாகத் தெரியும். ஆனால் அவர்களை அடித்த போலீ சின் நிலையைப் பாருங்கள். “ஒரு பொம்பள போலீ சுக்கு எங்கள் விடம் அடிச்சிட்டா, கட்சில நாங்க ஆஸ்பத்திரியில் இருக்குறப்ப, “ஆமா, நீங்க எதுக்கு போராடனீங்க?” ன்னு கேட்டாங்க. எனக்கு கோபத்துக்கு பதில் சிரிப்பதான் வந்துச்சு” என்றார் ஒரு பணை. எதுக்கு அடிக் கிறோம் என்று தெரிந்து கொள்ளாமலேயே, மக்களை அடித்துத் துவகக்கும் இவர்களின் பெயர் சட்டம் ஒழுங்கின் காவலர்களாம். இப்பேர்ப்பட்ட ‘சட்டம்’ – ஒழுங்கை சீர்குலைக்காமல், பேர் வைத்து தாலாட்டவா முடியும்?

“என்னங்கடி! நீங்கள்லாம் ஸ்டாண்டண்டா! ரோடல் அடிச்சாதான பார்ப்பாங்க! உள்ளற ஸ்டேசன் லட் ரஸ்ஸெல்லாம் அலுத்துட்டு உன் ‘மாமன்’ விசாரிப்பான் உள்ளற

Written by தமிழ்நாடு

Friday, 23 November 2012 19:49 - Last Updated Friday, 23 November 2012 19:55

போங்கடி!” என்று ஒரு பண்ணை போலீசு, தங்களையெல்லாம் சேலுக்குள் இழுத்துத் தள்ளியதாகச் சொல்கிறார் தோழர் கயல்விழி. “ஏய் என்னடா? இவ்வளவு நேரம் அரஸ்ட் பண்ணி நீங்க; தோட்டை எடுத்துத் தோட்டா தானா ஏற்றுறாளுவ!” என்று மார்பைத் தோடுவது, இடும்பைத் தோடுவது, ஷா காலால் மிதிப்பது ஆண்டு போலீசின் அணுகுமுறை. போலீசுக்கே ஆண்பால், பண்ண்பால்? அது ஒரு அரசு எந்திரம் என்று கோட்பாடாய் சொல்வது, நடமாடும்படியும் நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

தடிக் கம்பினால் தோழர்களைத் தாக்கிய போலீசை வார்த்தைகளால் எதிர்கொண்ட பண்ணை தோழர்களின் துணிச்சல் கற்றுக்கொள்ளத் தக்கது. “நாலஞ்சு பண்ணை போலீசு, தோட்டை ந்து திட்டியபடி அடித்துக் கொண்டே இருந்தாங்க. அடிக்கும் போலீசின் சட்டையில் உள்ள பெயரைப் பார்த்து, “ஏய்! உன் பேரே மாரீஸ் வரிதான்! உன்னின்னும் ரண்டு நாள்ல நாங்க என்ன செய்யுறோம் பாரு! சட்டப்படியே உன்ன சந்திக்கு இழுக்கிறோம்” என்று பண்ணை தோழர்கள் எச்சரித்திருக்கின்றனர். உடனே எல்லா போலீசும் தத்தம் பட்டைகளைக் கழட்டி பாக்கெட்டில் போட்டவர்கள் தான். எல்லோரும் வளியில் போகும் வரையாரும் பாட்டைகளைத் தவிர்த்துப் பட்டைகளைக் கழட்டினால் என்ன, மாணவிகள் மனப்பாடமாக விலங்கியல் பெயர் போல ஒப்பிக்கிறார்கள். மாரீஸ் வரி, கல்பனா, தவே, சூசீ லா.. என்று.

“மரியாதையா பேசு! நாங்க மாணவிகள். வாடி போயினு பேசுன, வாங்கிக் கட்டிக்குவ. இதுக்குப் பயந்தெல்லாம் நாங்க போராட்டத்த விட மாட்டோம். நாங்க என்ன ஜெயிலிதா போல கொள்ள அடிச்சோமா?” பதிலுக்குப் பதில் அதிகார வர்க்கத்தின் மனெனியைப் பிடித்துக் களைவிக்கேட்டுள்ளார் தோழர் துர்கா. நியாயத்தின் உறுதிபட்ட லத்திக்கம்பு வலவலெத்திருக்கிறது.

“உங்க மலே எப்.ஐ.ஆர் போட்டாச்சு, இனி பிப்பே போச்சு. ஃபாரின்லாம் நீங்க போக முடியாது!” என்று ஏட்டு சூசீ லா உளற, தோழர் அஜிதாவோ, “நாங்க பிச்சு ஃபாரின் போறது இருக்கட்டும். மொதல்ல நாங்க யாரின் போகணும். அதுக்கு விடங்க!” என்று கலெ சயெ திருக்கிறார்.

இன்னொரு போலீசு “ஏம்மா! பிச்சு, நல்ல குடும்பத்து பொண்ணுங்களா தெரியுநீங்க! போராடி இப்படி அடி வாங்குநீங்களே...” என புத்திசாரஜ் சயெய், “ஏன், இது லத்தி சாரஜ் பண்பு உங்களுக்கு தெரியாது? உங்களுக்கும் சரேத்து தான் போராடறோம். லட்சம் லட்சமா கொடுத்து உங்க புள்ளைகள் தனியார் கல்லூரில் பிடுக்க வகை முடியுமா? ஐ.ஐ.யோட புள்ளை பிடுக்குற பிப்ப ஏட்டு புள்ளை பிடுக்குமா?” என்று பண்ணை தோழர்கள் பதில் சொல்ல, உடனே ஏட்டு சூசீ லா, “ஏய்! நான் விஜயசாந்தி படம் பார்த்துப் பிப்ப முடிச்சு காலஜே போகாம போலீசு வலெகைக்கு வந்தனே! உங்கள மாதிரி பிப்ப கெடுத்துக்கல! இங்க வந்தா... உங்களோட கழுத்தறவூது, தலவலி” என்று புலம்பியுள்ளார். விஜயசாந்தி படத்துக்கு விசிலடித்த ஏட்டக் காவாக்கு

Written by தமிழ்நாடு

Friday, 23 November 2012 19:49 - Last Updated Friday, 23 November 2012 19:55

பு.மா.இ.மு. தலைவலி ஆனதில் வியப்பில்லை.

என்னதான் தோழர்களைப் போட்டு அடித்தாலும், மலேதிகாரியிடம் முறையிட முடியாத தனது பிரச்சினையைப் பெண் தோழர்களிடமே முறையிட்டார் பெண் போலீசு ஜோதி லட்சுமி. "நின்னு, நின்னு காலு வீங்கி, உட்காந்து மோசன் கட்ட போக முடியல". வணிக நீதிமன்றத்துக்கு கொண்டு செல்லும்போது, வலையைப் பிரச்சினை, லீவுப் பிரச்சினை என பெண் போலீசார் வழிநடெக தங்கள் சொந்தப் பிரச்சினைகளையே புலம்பிக் கொண்டு வந்திருக்கின்றனர்.

இவர்களும் அபிவாங்கிய பெண் தோழர்களோ ஒரு இடத்தில் கட்ட தனது காயத்தைச் சொல்லிப் புலம்பவில்லை. கழுத்துப் பகுதியில் சதையிட்டுப் போகும் வரை தாக்கப்பட்ட தோழர் வாணிஸ்ரீ "எங்கள் அபிச்சுபோது கட்ட எங்களுக்குப் பெரிசா வலிக்கல. தோழர் மணி, கிருஷ்ணா, மருது தோழர்களை அபிச்சு ரத்தமா ஓடுறது பார்த்து எங்களால் கோபத்த அடக்கவே முடியல. போலீசை எதிர்த்து திட்டி கையால தள்ள ஆரம்பிச்சோம்" என்றார். மிகவும் இயல்பாக அவர்கள் வலிப்படுத்திய அந்த உன்னதப் பண்புக்கு எதனை ஈடு சொல்ல முடியும்?

கம்யூனிஸ்டுகள் மட்டுமல்ல, கம்யூனிஸ்டுகளின் நியாயத்தை உணர்ந்தவர்களாலும் கட்ட போராட்டத் திமையோடு எழ முடிகிறது என்பதற்கு ஒரு சாட்சி கும்பலேன் என்ற தோழரின் தாய். வாணிஸ்ரீயின் ஆடையைக் கிழித்த போலீசின் மீது அவர் பாய்ந்து அறைந்துள்ளார். போலீசு அந்தத் தாயைக் கன்னத்தில் அறைந்து சாய்க்க, வலியைப் பொருட்படுத்தாத அந்தத் தாய், "ஏய்! உங்ககிட்ட துப்பாக்கி, கம்பு இருக்குறதுனால்தான் இந்த ஆட்டம் போடறீங்க. அந்தப் புள்ளைங்களும் இத எடுத்து வந்தா, எதிரே நிப்பீங்களா?" என ஆவசேத்தோடு எதிர்த்துப் பேசியுள்ளார். புரட்சியின் வழிமுறையைத் தம் அனுபவம் மீலமாகவே மக்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத் தானே, இத்தனை போராட்டங்கள்!

கதைச் செய்து மண்டபத்தில் அடைத்த பிறகு "ஏய்! நாம எவ்வளவோ ட்ரெயினிங் எடுத்து வந்துருக்கோம். ஆள பார்த்தா எலும்பும், தோலுமா இருக்காளுவ. ஒருத்திய கட்ட நம்மளால தூக்கி ஏத்த முடியல!" என்று இரண்டு ஆண் போலீசார் புலம்பியுள்ளனர். கலிப்படையால் கொள்கைப் படையைத் தூக்க முடியாதென்பது உண்மையானதே!

இன்னோரு போலீசு "ஏய்! ஆம்பளங்களை கட்ட ஈசியா வண்டில் ஏத்திட்டோம். இந்த பொம்பளங்களை ஏத்தவே முடியல" என்று புலம்பியிருக்கிறது. போராட்டம் பெண்ணுக்கு தான் சமீபத்தில் 'வெயிட்' அதிகம் என்று போலீசுக்குப் புரிந்திருக்கும் இந்த உண்மையை டீடில் முடங்கிக் கிடப்பவர்களுக்கு விளங்கினால் நல்லது.

Written by தமிழ்நாடு

Friday, 23 November 2012 19:49 - Last Updated Friday, 23 November 2012 19:55

போலீ சின் அபியை விடவும், அறிவரைப் பார்த்து தான் அஞ்ச வணை டியிருக்கிறது, இளைஞர் திவாகரை கோயம்பேடு ஸ்டேசனில் வதைத்து அடித்த ஒரு போலீ சுகாரன் “டயே! நான் பாக்சிங்டா, பாக்சிங்டா!” என்று ஆக்சன் காட்டியிருக்கிறான். பாக்சிங் தரிந்தால் போய் ஒலிம்பிக் கில் விளையாடி இந்தியாவைப் பதக்கம் வாங்குவதை விட்டுவிட்டு, கதைவரிடம் ஒண்பிக் கு ஒண்பி வர்றியா” எனும் அறிவை என்னவென்பது!

போராட்டத்தின்போது போலீ ஸ்காரர்கள் தனது நான்கு வயது மகனை கையிலிருந்து பறித்துக் கொண்டு ஓட, அந்த சிறுவனனோ போலீ சு பிபிக் குள்ளிருந்து “போலீ சு அராஜகம் ஒழிக!” என்று முழக்கமிட்டதை ஈன்ற பொழுதினும் பரிதாபத்துச் சொல்கிறார் தோழர் அபிராமி. தாக்குதல் நடந்த போலீ சு நிலையத்தின் வாசலில், போலீ சு பிடிங்கிப் போட்ட அமைப்புப் பதாகைகளையும், கொடிகளையும், இறந்தது கிடக்கும் தோழர்களது சரூபங்களையும் எடுத்துவர துணிச்சலுடனும், பொறுப்புடனும் சன்றிருக்கின்றனர் தோழர் அபிராமியும் உமாவும். ஸ்டேசனிலிருந்து போலீ சு... “இதெல்லாம் கசேல இருக்கு. எடுக்க கட்டாது” என்று நக்கலடிக்க, அபிராமியோ... “இதெல்லாம், எங்க தோழர்கள் உழச்சி சம்பாதிச்சு வாங்கினது, உன்னையே போல ஓ.சி.ல உடம்பு வளர்க்குல,” என்று பதில் கொடுத்து இருக்கிறார்.

“ஏய்! அதிகம் பசோத, வாங்குனது பத்தாதா?” என்றவாறு அந்த போலீ சுகாரன் சரூபத்தைத் தள்ளிவிட “சச்சீ ! எங்க தோழர்கள் இத்தன அபி, அபிச்சீ ங்களே, ஒருத்தராவது ஓடுனோமா! பாத் தீ ல் ல. சீ தள்ளு! எங்க தோழர்கள் சரூபப் தொடக்கட்ட உனக்கு யோக்கியதை இல்ல!” என்று சீ றியிருக்கிறார்கள் அந்தத் தோழர்கள்.

அவர்களின் கைபட்டு சரூபப்படுத்தலால் சிலிர்த்தது. போலீ சின் தலோலோ உணர்ச்சியற்ற மரத்துக் கிடந்தது.

- 000000 000000000000, 0000000000 – 2012